

Я молюся за тебе, мій сину, щоб беріг тебе Бог від біди...

10 березня з Андрушівки в напрямку південних областей України вирушив автомобіль, який повів теплий одяг та продукти для військовослужбовців, що беруть участь у планових навчальних зборах. За кермом автомобіля - наш земляк.

Всі, кому не байдужа доля наших захисників - солдатів і офіцерів, кому організатори встигли повідомити про акцію, приносили теплий одяг, ковдри, туристичні палатки, спальні мішки, а також консерви і сало, печиво, чай, каву, медикаменти. Вже немолоді чоловіки принесли кілька примусів, термоси, багато людей здавали гроші, на які відразу ж були закуплені необхідні речі та продукти. Серед благодійників - наші земляки та гості.

А нещодавно з південної частини Криму повернулися наші земляки, які возили харчі в заблоквану бригаду берегової охорони в село Перевальне Сімферопольського району. Ініціатором був житомирський політик Микола Рудченко. Він зі своїми колегами по партії скинули гроші, закупили сало, чай, м'ясо та рибні консерви, цигарки, фірма "Рудь" допомогла маслом, кондитерська надала печиво й цукерки. Герой України Володимир Дідківський виділив 500 кг цукру, велику фінансову допомогу надали командир 8 армійського корпусу, генерал-лейтенант Петро Литвин, керівник енергетичної ком-

панії Анатолій Левицький, головний лісівник області Володимир Ткачук.

Благодійна акція

Всього продуктів зібрали на 50 тисяч гривень. Дізнавшись, для чого Рудченко 100 кг сала, продавці на базарі зібрали ще 200 кг і

попрохали, щоб завіз допомогу і від них. Люди розчулені, жіночки-продавчині плакали, з острахом говорили про війну, яку Україні нав'язує Путін, вони висловлювали своє захоплення українськими солдатами, що вже другий тиждень перебувають у блокаді. Серед них же багато хлопців з Житомирщини. «Всіх дітей однаково шкода», - зазначили жінки на ринку. Про це на одному із сайтів розповіла житомирський журналіст Алла Шевчук.

Всі українці, а особливо матері, моляться сьогодні за мир на нашій державі, моляться за всіх синів і дочок, бо чужих дітей не буває. Тож дай Бог нашим дітям-захисникам відстояти мир і цілісність України, захистити свою землю, вистояти, вижити. А всім, хто вже надав посильну допомогу, нехай Бог віддячить своєю милістю, нехай в їх оселях панують мир, любов і злагода.

Марія ОЛЕКСЮК

Шановні мешканці Андрушівського району, гості! Благодійна Акція для підтримки армії продовжується. Хто бажає долучитися до доброї справи, приносьте на пункти збору (приміщення колишньої автостанції, організатор Юля та до районної організації Червоного Хреста - приміщення управління праці і соціального захисту населення - Волотівська І. В., приміщення міської ради - Пташник В. В.) необхідні речі: ковдри, теплу білизну, шкарпетки, устілки, перчатки, а також медикаменти від простудних, кишково-шлункових захворювань. З продуктів харчування: консерви, сало, крупи, вермішель, в пакетах чай та каву, цукор та ін.

Хто може, здавайте гроші, на які організатори закуплять все необхідне. Тел.: 2-36-72.

Зусиллями спонсорів і колективу

Терапевтичне відділення центральної районної лікарні не впізнати - такого ремонту тут не було відколи приміщення здали в експлуатацію. Розпочали роботи виходячи з можливостей, а вони невеликі, адже у бюджеті на це коштів не було. Але життя підштовхувало вживати невідкладних заходів і адміністрація лікарні вирішила розпочати ремонт за благодійні внески.

До доброї справи долучилися спонсори і менш як за півтора місяця приміщення в прямому розумінні оновилося. У всіх палатах вікна замінені на металопластикові. Підлога у коридорі вимощена новою плиткою. Стіни, стеля побілені, пофарбовані і тут, і в кожній палаті. А ще в палатах постелено новий лінолеум, на вікнах - гардини. Зробили промивання труб системи опалення.

Немає такого куточка, щоб його не торкнулися руки ремонтників, підсумовує зроблене головний лікар Ю. В. Юцинський. - Крім палат і коридорів, лад навели і в маніпуляційній. На кухні замінили підлогу, поновили меблі, докупили посуд, замінили труби в обох санвузлах. Хочу подякувати за підтримку й

допомогу приватним підприємцям Даманському А. В., Гринішину Є. Я., Зайцю О. В., Гудемчуку А. М., Басюку М. В., Балюку О. В., Міщенку В. І., які допомагали і будівельними матеріалами, і коштами.

Дуже багато праці доклав молодший медперсонал, на організованому суботнику працював весь колектив відділення. І водночас нікому з хворих не відмовляли в госпіталізації - людей тимчасово розміщували в інших відділеннях, лікування ж проводили медпрацівники терапевтичного відділення.

Нарешті позбулися незручностей і хворі, і медики. В коридорі і в палатах свіжо, гарно, чисто. У відділенні 30 ліжок, при потребі їх кількість можна збільшити. Закуплено 30 комплектів нової білизни, 20 комплек-

тів нових матраців, достатню кількість нових халатів для медпрацівників. Ось так зусиллями спонсорів і колективу проведено велику роботу заради того, щоб нашим людям було де пролікуватися і зміцнити своє здоров'я.

Леонід ІЛЬНИЦЬКИЙ, заступник головного лікаря з лікувальної роботи

На знімку: старша медсестра І. В. Фірова, сестра-господиня О. М. Літвін, молодша медична сестра-буфетниця А. М. Сусол, молодші медичні сестри-прибиральниці Л. М. Мельник, М. І. Кравчук, І. В. Зеленьська, медична сестра З. В. Сеніч, які проводили останні приготування до прийому хворих у відремонтованому приміщенні відділення. Фото Лідії НАКОНЕЧНОЇ

До 70-річчя визволення України від німецько-фашистських загарбників та Перемоги у Великій Вітчизняній війні

Їх подвиг пам'ятає наш народ

В період з 25 по 30 грудня 1943 р. було звільнено від німецьких загарбників всі села району. З 9 січня по 29 лютого 1943 р. в Андрушівці перебував командний пункт 1-го Українського фронту, яким командував генерал армії М. Ф. Ватутін. Незабаром сюди прибув представник Ставки Головнокомандуючого Маршал Радянського Союзу Г. К. Жуков.

В Андрушівці склалися плани розгрому німців під Рівним, Луцьком і Здолбунівим, Корсунь-Шевченківським, Уманню і Вінницею.

29 лютого 1943 р. М. Ф. Ватутін виїхав з Андрушівки в 13-ту та 60-ту армії, які вели бої під містами Рівне і Славута. Під час переїзду біля с. Мілятин він був важко поранений і доставлений в Рівне, а потім в Київ. Врятувати М. Ф. Ватутіна не змогли навіть найкращі лікарі. 15 квітня 1944 р. він помер. Командуючим 1-им Українським фронтом був призначений Г. К. Жуков.

Після визволення району кращі приміщення в населених пунктах були віддані під військові шпитали.

В районі розпочалися роботи з відбудови народного господарства. Райвійськкомат до лав діючої армії призвав 7483 чоловіки.

Криваві сліди залишили фашисти на нашій землі - на території району вони розстріляли і закатували понад 2000 мирних жителів. 2568 чоловік, переважно молоді, насильно вивезли до Німеччини. Багато з них не повернулися на Батьківщину.

Фашисти нанесли матеріальні збитки господарству району на суму 1520602496 крб.

Жителі та уродженці району прославили себе на багатьох фронтах і в тилу ворога. За ратні подвиги понад 12 тис. з них були нагороджені орденами і медалями.

557 трудівників тилу - медалю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні». П'ять Героїв Радянського Союзу дала Батьківщині Андрушівщина: це гвардії капітан С. В. Савчук з Глинівця, полковник В. М. Мельник з Іванкова, підполковник П. С. Федорчук з Івниць, гвардії підполковник Й. Д. Козлов з Нехворощі та молодший сержант Л.

М. Маргулян зі Старої Котельні.

Троє наших земляків стали повними кавалерами трьох орденів Слави: О. В. Броніцький з Андрушівки, П. І. Красовський з Волиці, М. І. Струтовський з Малих Мошківців.

Уродженець с. Стара Котельня льотчик І. П. Зазулінський четвертим повторив подвиг Гастелло у небі над Сталінградом.

В січні 1943 р. здійснив героїчний подвиг 22-річний ст. лейтенант В. Х. Бабич. Він за завданням штабу 64-ї армії генерала Шумилова пішов парламентарем в штаб оточеної в Сталінградському котлі 6-ї німецької армії фельдмаршала Паулюса, за що був нагороджений орденом Леніна. Він воював на Курській дузі, визволяв Харків, форсував Дніпр, загинув у чині майора при визволенні Угорщини.

В боях за легендарний Севастополь героїски загинув мостівчанин, комісар батальйону Я. Саченко. В січні 1943 на Керченському виступі поліг смертю хоробрих майор, командир десантного батальйону Г. Ковтун з Андрушівки.

В липні 1944 р., визволяючи столицю Білорусії, загинув командир артилеристів А. Ломберг, при

штурмі Берліна - В. Фомюк, в боях під Кишиневом - майор В. Пастовенський. Не так давно пішов у вічність учасник Параду Перемоги Г. Ф. Климчук, який визволяв від фашистів Кавказ, Крим, Карпати, Чехословачину, мав багато нагород. За мужність трьома орденами Бойового Червоного Прапора та багатьма медалями нагороджений командир танкового полку І. Т. Слободян. В лавах партизанів на Гомельщині героїски воював І. Ф. Гамарко з Яропович. А потім з нашими військами дійшов аж до Берліна.

Поряд з чоловіками на фронтах Великої Вітчизняної мужньо боролися з фашистами і жінки. В 1942 році в боях під Смоленськом загинула медсестра Галина Списак, яка була нагороджена орденом Червоної Зірки та медаллю «За відвагу». Її ім'я навечно занесене в списки військової частини.

Мужньо боролися з фашистами В. І. Гагич, А. С. Білоченко, К. М. Левицька, О. О. Середюк, Н. Ф. Суботенко, О. І. Романовська, В. О. Андрусенко, М. І. Мочарська, Л. Д. Пастух, О. С. Шубта, О. П. Рудюк та багато інших. Не можна в одній публікації назвати всіх героїв. Справедливіше буде ска-

зати, що героєм був весь народ.

5575 наших земляків не повернулися з фронтів Великої Вітчизняної, 405 - пропало безвісти. На території нашого району загинуло понад 35 партизанів і підпільників. На військовому кладовищі в с. Івниця та в 54 братських і 17 одиночних могилах всіх сіл району покояться останки 1273 відомих та 580 безіменних героїв, які віддали своє життя за визволення нашого району.

Це в їх честь та в шану всім землякам, які не повернулися з фронтів Великої Вітчизняної, в Андрушівці вдячними нащадками споруджено Обеліск Слави, а в селах встановлені пам'ятники, меморіальні плити з іменами загиблих.

Як старі дуби, відходять в інший світ ветерани Великої Вітчизняної. Є села, де не залишилося жодного колишнього фронтовика. І хочеться заповісти молодим: прислухайтеся до спогадів ветеранів. Тільки вони можуть сказати вам правду про ту війну, шануйте їх подвиг, любіть Батьківщину і бережіть її!

Йосип ЛОХАНСЬКИЙ, краєзнавець